

Gratia

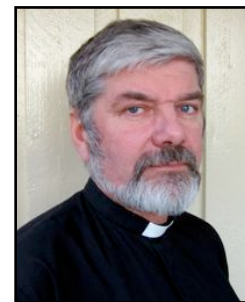
Gratia nisi gratis est, non est gratia
"Om nåden inte är gratis, är det ingen nåd"
Augustinus

Kyrkoblاد – Evangelisk – lutherska bekännelsekyrkan
Kirkeblad – Den Evangelisk lutherske bekjennelseskirke
Nr 4. 2011 årgang.15

Gled dere, Herren er nær

av Asbjørn Hjorthaug

GRATIA

Utgis av:
Den Evangelisk
Lutherske Bekjennelseskirke/
Evangelisk-lutherska bekvännelsekyrkan

Ansv.red.Gunnar Edwardsson,
Redaksjonssekretær:
Gunnar Hjorthaug
gunnar.hjorthaug@tele2.no

Kirkestyret:

Asbjørn Hjorthaug, formann/ordf.
Gunnar Edwardsson, sekr./sekr
Jan-Erik Andersson, kasserer/kassör
Tlf: 0431/430165,
Åke Malander.
Nils Svensson.
Kirkestyrets adr: Rugdeveien 3
N-1823 Knapstad. Tlf/fax: 69 92 11
32
Kyrkans sv. bankgironr 5633-5136
Kirkens no.bankkontonr.
1135.10.53102

Menigheter/Församlingar:

S:t Matteus ev luth förs., Uppsala

Kh Åke Malander,
Åkerlänna 40
S-743 71Björklinge,
Tlf/fax 018/356140/356235
ake.malander@telia.com

S:t Johannes ev luth förs., Yxenhult

Kh Gunnar Edwardsson,
Fågelsångsv.14
S-341 31 Ljungby,
Tlf/fax 0372/62952
gedwardsson@telia.com

S:t Andreas ev.luth förs., Skellefteå

Kh Gunnar Byström,
Fäbodgatan 34, S-931 56 Skellefteå,
Tlf/fax 0910/35008
bystrom@torpet.ac

Den lutherske menighet, Knapstad

Mprest Asbjørn Hjorthaug
Rugdeveien.3 N-1823 Knapstad
Tlf/fax 69 92 11 32
asbj.hjorthaug@c2i.net

*Rop høyt av glede, Sions datter,
bryt ut i jubel, Jerusalem!
Se, din konge kommer til deg.
Rettferdig er han, og seier er gitt ham;
ydmyk er han og rir på et esel, Sak 9,9*

Dette bibelverset var det som møtte oss på 1. søndag i advent. Matteus forteller oss at dette ordet fra Sakarja ble oppfylt da Jesus palmesøndag, red inn for siste gang inn i Jerusalem på en esefole. Teksten viser oss hvor fantastisk julehøytiden er. Det er startskuddet til å glede seg. Den gang var det folket i Jerusalem som ropte ut, i dag er det oss som skal få rope: "Hosianna, Davids sønn! Velsignet være han som kommer, i Herrens navn! Hosianna i det høyeste!" Matt 21,9

Rop høyt av glede, Sions datter, bryt ut i jubel, Jerusalem!

Det er Sions datter som har fått oppfordringen om å rope høyt av glede. Jerusalem var Guds by og innbyggerne er Guds barn. I den nye pakt er Sions datter, Jesu Kristi kirke på jord. Med andre ord er det vi som ved troen på Jesus er Guds døtre og sønner. Vi oppfordres til å glede oss og fryde oss. Englene på Betlehemsmarken viste vei: "Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren." ... Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang: 14 "Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker som har Guds velbehag!" Luk 2,9-14

Den store glede som forårsaker jubel, er at Gud ble menneske. Jesus Kristus kom til jord for å frelse oss fra alle våre synder, fra dommen og døden. Jesus Kristus kom til vår jord og opprettet et nytt himmelsk rike for fattige syndere, de som ikke av seg selv var i stand til å oppfylle loven.

Her er det virkelig grunn til å rope høyt av glede. Vi leser igjen og igjen juleevangeliet, synger julesangene, går rundt juletreet og synger med barnets intense glede og iver:

*Jeg synger julekvad, jeg er så glad, så glad!
Min hjertens Jesus hviler i stall og krybbe trang,
som solen klare smiler han på sin moders fang.
Han er Frelser min! Han er Frelser min!*

Se, din konge kommer til deg

I dette rike er Jesus vår himmelske konge. I gammel kongelig tradisjon var eselet et fornemt ridedyr. «Så er du da konge?» sa Pilatus. «Du sier det,» sa Jesus. «Jeg er konge..» Joh 18,37

Over Jesu kors stod det: "Jesus fra Nasaret, jødernes konge." Joh 19,19. Det var vår konge som engang lå i en krybbe i en stall i Betlehem. Det fikk han bekværet da han hang på korset med tornekronen: *Fra krybben til korset gikk veien for deg, slik åpnet du porten til himlen for meg. Velsign oss, vær med oss, gi lys på vår vei, så alle kan samles i himlen hos deg!*

Denne kongen kommer til oss også denne julen. Han kommer ikke med krav og harde domsord. Han kommer ydmyk og rettferdig. Han kommer med seier. Han har engang for alle gjort opp for all straff for synd og ulydighet mot Gud, ved å ofre seg på korset. Gjelden er betalt. Seieren over synden og djevelen er vunnet. Alt dette eier vi ved troen på ham, vår frelser. Vi innser og bekjenner at vi ikke er fullkomne og har syndet i tanker, ord og gjerninger. Han gir oss syndenes forlatelse og evig liv i bytte. En kan ikke annet enn å være enig med Paulus i det han oppfordrer oss i Fil 4,4-5: *Gled dere i Herren alltid! Igjen vil jeg si: Gled dere! La alle mennesker få merke at dere er vennlige. Herren er nær!*

.(fortsetter på side 7.)

Telningen av Davids rot och

**Det är en ros utsprungen,
en telning har framgått,
av fäderna besungen
av Jesse rot ett skott,
en liten blomma som
mitt i den kalla vinter
vid midnattstiden kom**
(Luth. Psalmbok, nr 18, v. 1)

Sången Det är en ros utsprungen är från början tysk och stammar från den katolska tiden. I sin svenska form har den fått en starkare betoning på löftet om Messias ”av Jesse rot och stam” (Jesse är Davids far Isai). Rosen i texten – som vi känner den – är en bild av det späda rotskottet, som skjuter fram ur Davids ätt enligt löftet. På flera ställen i Gamla testamentet, först i **Jesaja**

4:2 och 11:1, talas om den messianska tiden under bilden av en avkomling, ett rotskott, som ska spira upp och växa sig stark och bli mäktig.

Profeten **Hesekiel** hade fått uppleva hur de mäktiga i folket fördes bort i fångenskap och hur en ur kungahuset hade blivit insatt till lydning, nämligen Sidkia som snart gjorde uppror, vilket ledde till Jerusalems fall. Men – säger Hesekiel – till skillnad från det vi nu har upplevat ska Herren själv ta ett skott, en späd kvist, från den höga cedern, från toppen av grenverket (dvs. kungahuset), och plantera på en bergskulle, och den ska växa till ett träd och alla slags fåglar ska bo i det trädet och finna tillflykt under dess grenar (Hes 17:22-29, jfr Matt 13:32). I kap 34, v. 23, förklarar Hesekiel ytterligare att kvisten, telningen, som ska skjuta fram är en man av Davids ätt, och att han ska vara en herde för sitt folk: ”Jag ska sätta en enda

herde över dem, min tjänare David, och han ska valla dem”, säger Herren genom Hesekiel.

Även profeten **Jeremia** talar i kap. 23, v. 1-8, om en telning. Han beskriver där den messianska tiden, när Guds Messias – dvs. Kristus – samlar den skingrade hjorden. Vi läser i v. 5-6: ”Se dagar ska komma, så lyder Herrens ord, då jag låter en rättfärdig telning träda för David. Han ska härska som kung och styra med vishet och göra rätt och rättfärdighet på jorden. I hans dagar ska Juda bli frälst och Israel bo tryggt, och detta är namnet han ska få:

HERREN (är) vår rättfärdighet.” Det märkliga med denne härskare är att han inte bara företräder Guds styre, utan han är och heter **HERREN** Gud själv, och inte nog med det: han dömer oss inte efter sin rättfärdighet, utan han är vår rättfärdighet, dvs. hans rättfärdighet är vår! I v. 3 av psalmen Det är en ros utsprungen sjunger vi:

*Sann Gud och mänska
sann,
och arma människor frälsa,
från synd och död han kan.*

Fra Barnas bildebibel, bilde av Schnorr von Carolsfeld

Mats Eskhult

Kristus genom Mose

Den kristna kyrkan har tagit emot Skriften, hela Skriften, som Guds Ord i en alldeles speciell bemärkelse, som ett uppenbaredokument. Detta har en avgörande betydelse för vårt ämne, Kristus genom Mose.

Vi måste börja principiellt och fråga oss: Kan det verkligen vara så att Kristus finns antydd och beskriven redan hos Mose? Eller är det möjligen så att vi här har att göra med en kristen tolkning, som läser in i gammaltestamentliga texter något annat än vad där egentligen sägs? Ja så ser i regel den moderna bibelforskningen på saken, eftersom den inte kan erkänna någon gudomlig uppenbarelse utan bara kan räkna med ett rent inomvärldsligt orsakssammanhang. En äkta profetia, t.ex. att Mose mer än tusen år i förväg förkunnar om Kristus, står inte i någon människas förmåga. Ska den kunna vara en verklighet förutsätter det en Gud, en levande Gud som talar och handlar, som uppenbarar för människor vad som eljest vore oåtkomligt för mänsklig visdom. Men något sådant får man inte räkna med i den nutida bibelvetenskapen; man får inte räkna med "en så suverän och oberäknelig faktor som Gud". Med en sådan förutsättning blir naturligtvis Kristi kyrkas klassiska skriftläsning och skriftförståelse avvissad, den blir en from och

uppbygglig omtolkning av texten.

Förvisso utgör kyrkans kristologiska läsning en tolkning, men den tolkningen är inte skapad av kyrkan, den är given åt henne genom Skriften själv. Det är Kristi egen och hans apostlars utläggning av Mose och profeterna, dvs. Nya testamentets tolkning av Gamla testamentet. Aposteln Petrus säger att ingen profetia någonsin har kommit till genom någon människas vilja utan ledda av den Helige Ande har människor talat vad som givits dem av Gud. Därför kan heller ingen på egen hand, i egen kraft och visdom utlägga någon profetia i Skriften, utan tolkningen måste hämtas ur Skriftens eget vittnesbörd. Och där heter det klart och entydigt, i Apg.10: *Om honom vittnar alla profeterna, att var och en som tror på honom får syndernas förlåtelse genom hans namn.* Ja, Jesus själv säger: *Om ni trodde Mose skulle ni tro på mig, ty om mig har han skrivit.* Här utsägs två sanningar av fundamental betydelse för vår syn på Skriften: Mose har skrivit, och han har skrivit om Jesus Kristus – under olika benämningar och beskrivningar. När vi således hos Mose skimtar konturerna av Kristus är det därför att Skriften själv, Nya testamentet i klartext har visat oss detta, såsom det gamla talesättet säger: Det nya testamentet ligger fördolt i det gamla och det gamla testamentet öppnar sig i det nya.

Tanken med den här artikeln var ursprungligen att gå igenom ett antal ställen hos Mose, men jag ska inskränka mig till att ta upp *en* tråd, men en av de viktigaste, löftet till Abraham. Lite tillspetsat kan sägas att Nya testamentet vilar på löftet till Abraham, på dess innehåll. Inte genom lagen utan genom löftet förkunnas saligheten, vilket Galaterbrevet eftertryckligt framhåller. Vikten och vidden av detta löfte syns även däri att det ges tre gånger: 1 Mosebok 12:3 *I dig ska alla släkter på jorden bli välsignade.* 1 Mos 18:18 *Av Abraham*

ska det ju bli ett stort och mäktigt folk, och i honom ska alla folk på jorden bli välsignade. 1 Mos 22:18 *I din avkomma* (äldre översättning: "säd") *ska alla jordens folk bli välsignade.* Löftet ska tydligen inte fullbordas genom Abraham själv utan längre fram i tiden genom hans efterkommande ska en enastående välsignelse frambringas.

Låt oss begrunda tre sidor av löftet. Först, vem och hurudan är denna avkomma eller säd, genom vilken något så stort ska ske? I 1 Mos 3:15 utlovas en "kvinnans säd" som ska krossa ormens huvud. Den förbannelse som kommit genom syndafallet, inte bara över människan utan över hela skapelsen, ska brytas genom denne "kvinnans säd". Och här heter det att genom Abrahams säd ska välsignelse komma hela världen till godo. En enkel och naturlig läsning ger väl vid handen att Mose i båda fallen talar om samma säd eller avkomma och att det verkar handla om en person inte om ett obestämbart kollektiv. Ska denne person vända förbannelsen i välsignelse fordras rimligtvis att han själv står utanför den förbannelse som ligger över hela mänskligheten, över alla människor. *Det som är fött av kött är kött.* Och se, han kallas "kvinnans säd" inte mannens eller Adams. Han ska vara en människa, han ska komma genom Abrahams släktlinje. Bland Abrahams efterkommande ska en gång denne avkomling födas, som ska föra välsignelsen till oss. Löftet inleds

med ett födelseunder. Löftets son, Isak, föds när det sedan årtionden inte längre finns någon förutsättning att få egna barn. Hans födelse är ett under. Ligger man här en antydning att löftets fullbordning ska ske genom en ännu underligare födelse!

Nu går vi vidare och frågar oss: För vilka är välsignelsen avsedd? Vilka begränsningar finns? Det hette: "alla släkter på jorden" och "alla folk på jorden" och vidare "alla jordens folk", dessa är det som ska bli välsignade i och genom Abrahams ättling. Helt tydligt talar löftet om en universell välsignelse. Här nämns inga tillägg och inga begränsningar – inte något "alla som ..." eller något "alla utom ...". När

Skriften inte gör någon inskränkning, har då vi rätt att göra det? Varje människa på jorden hör ju till något av "alla jordens folk" och är inräknad i löftet. Och därmed är det också Guds vilja att alla ska tro på och ta emot denna välsignelse, ty likasom alla genom syndafallet står under förbannelsen så står alla genom löftet under välsignelsen. Alla behöver den och alla får fritt och för intet tro och ta till sig den.

Så frågar vi för det tredje: Vari består denna universella välsignelse? Abraham fick under sin levnad erfarit rik välsignelse från Herren. Men den välsignelse som här åsyftas avser något annat och vida mer än att boskaphjordar ska växa till och frodas eller, som man kanske snarare skulle säga idag, att aktiekurserna ständigt ska stiga. Det avser inte heller nationella framgångar, att folket ska bli stort och talrikt. Det utlovades ju att kvinnans säd, som vi

menar är densamme som Abrahams säd, ska söndertrampa eller krossa ormens huvud. Människan skapades till Guds avbild, till att råda över den övriga skapelsen. Människan föll i synd och drog därmed fördärv och död inte bara över sig själv utan över hela skapelsen. *Skapelsen är lagd under förgängelsen.*

Genom Abrahams säd kommer den välsignelse som innebär att synden blir försonad och borttagen och förbannelsedommen från syndafallet förbyts i en friande dem från Golgata. När Jesus på korset utropar: *Det är fullbordat* och ger upp andan, då går en frikännande dom över världen. Då blir i Abrahams säd alla slakten på jorden välsignade. Därför ska

budskapet om detta predikas för alla folk i hela världen. Det brutna gudsförhållandet har återupprättats. Gud i höjden får sin rättmätiga ära, vi här på jorden har frid och fred med Gud, ja över oss människor vilar Guds välbehag. Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given. Jungfrun föder en son och han har namnet Immanuel, Gud med oss – inte längre mot oss. Sådan är välsignelsen, inget mindre än från död till liv.

Fra Barnas bildebibel, bilde av Schnorr von Carolsfeld

Åke Malander

Jesaja 9 – Juldagens profetia

1 Men det skall inte vara nattsvart mörker där ångest nu råder. I gången tid lät han Sebulons och Naftalis land vara föraktat, men i kommande dagar skall han ge ära åt trakten utmed havsvägen, landet på andra sidan Jordan, hednafolkens Galileen. 2 Det folk som vandrar i mörkeret skall se ett stort ljus, över dem som bor i dödsskuggans land skall ljuset stråla fram. 3 Det folk som du inte givit stor glädje, låter du bli talrikt. De skall glädja sig inför dig, så som man gläds under skördetiden, så som man fröjdar sig när man delar byte. 4 Ty deras bördors ok, deras skuldrors gissel och deras plågares stav bryter du sönder liksom i Midjans tid. 5 Ja, varje stövel buren under stridslarm och varje mantel vältrad i blod skall brännas upp och förtäras av eld. 6 Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste. 7 Så skall herradömet bli stort och friden utan slut över Davids tron och hans kungarike. Det skall befästas och stödjas med rätt och rättfärdighet från nu och till evig tid. HERREN Sebaots nitälskan skall göra detta.

När vi närmar oss julen och kommer till den, är det viktigaste, ordet från Herren, som ger både julen dess yppersta glädje och kan ge oss frid i vårt inre.

Till Juldagen hör särskilt profetian ur Jesaja 9 versarna 1-7. De står fram som de mest förunderliga av Gamla testamentets ord och utgör just en profetia om Kristi födelse på jorden. Jesajas bok börjar ju med orden *"Detta är vad Jesaja skådade..."* Det innebär väl också att dessa ord ur kap 9 är ett skådande som Jesaja erfor. Att de i samtiden trots den himmelska synen, inte togs emot, utan ratades, var sannolikt inte förunderligt. Men när vi möter dessa ord långt innan Kristi födelse är de förunderliga och märkliga, eftersom de är så utomordentligt tydliga om Jesus födelse och hans väsen och verk.

Till den första märkligheten i denna text hör att de hedniska områdena just omfattas av denna profetia och det står just för hedningarna över huvudtaget, de som inte var judar och av Israels folk, och som skulle vara de som fick uppleva det sanna ljuset. Mörkret står här för det andliga mörkret, där ångest och förtvivlan råder. Där det inte finns något hopp och därför människan lever helt och hållet i dödsskuggans dal. Och just för dessa ska det uppenbaras och bli dem till liv. *"De skall glädja sig inför dig så som man gläds under skördetiden, så som man fröjdar sig när man delar byte."* Och bördorna skall lyftas av, syndens bördor, och allt vad som väntas av synden ska bli det oväntad, nämligen förlåtelse och frid.

"Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given..." Här kommer vi till innebörden i profetian. Ja här träder den person fram som ska vara Ljus och Frälsning för alla människor inklusive hedningarna. Här kommer också profetian i 7:14 fram *"Se jungfrun skall bli havande och föda en son och hans namn skall vara Immanuel"* För det som här sägs handlar just om sonen som skall födas och bli människa och allas frälsare. Och det är gåva till oss människor från Gud själv. När vi nu hör orden om honom ställs vi inför den gudomliga verkligheten. Det heter först: *"På hans axlar vilar her-*

t
radömet..." Bara detta säger ju allt, att hans makt är hel och omfattar allt.

Sedan kommer orden och egentligen namnen för honom. Men namnen är inte blott namn utan det är den verklighet han är. *"... hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste."* Dessa namn betecknar hans väsen och allt hans verk för oss. Första namnet är *"Under"*. Och det är inte bara att han är underbar, utan att han själva är *Undret*, som vi alla människor står inför med förundran. Ordet *"under"* på hebreiska kallas *"pälä"* och på grekiska *"paradoxosmos"*. Det grekiska ordet visar på ordet *"paradox"* som just är det förunderliga, där vi inte kan fatta med vårt begränsade förstånd den hemlighet som ligger både i hans namn och verklighet, utan vi står inför en realitet som vi bara kan förundras över och ta till oss. I Vulgata heter ordet *"Admirabilis"* och det är ju ett ord som kommit in i de nordiska språken och som vi kanske känner igen.

Det andra namnet är *"Råd"* eller *"Rådgivare"*. Det hebreiska ordet är *"joetz"* och ordet visar på hur han inte bara har all makt och utan också all kunskap. Han vet råd i alla situationer, svåra som enkla, viktiga som små och i vårt tycke oväsentliga. I allt har han råd att ge. Det visar Mästaren inte minst i Bergspredikan.

Nästa namn och ord är *"Mäktig Gud"*, Till det hör att Jesu natur också är sann Gud, *"Deus Fortis"* som det heter i den latinska

bibelöversättningen Vulgata från 300-talet. Här sägs redan i profetian att Guds Son, Jesus Kristus också är sann och verklig Gud. Det har ju alltid varit en omstridd fråga, inte minst där man menar att Jesus blott hade en mänsklig natur. Men allt hans ord och verk visar ju på en gudomlig verklighet som han kommer med, och där han med sitt ord förlåter synder, botar sjuka och uppväcker döda. Det kan ingen människa göra utan blott Gud själv. Och det är den verklighet vi möter i Jesus Kristus.

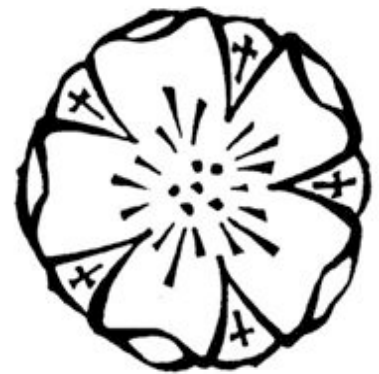
Så heter han också *"Evig Fader"*. Här ställs vi inför de utsägliga som aposteln Paulus formulerar i Rom 9: 5 *"De har fäderna, och från dem har Kristus kommit som människa, han som är över allting, Gud, prisad i evighet, amen."* Emedan han är både Gud och människa har han utfört sin kamp

mot ondskan till seger, så att varje människa får i honom äga seger och evigt liv. Och att han nu heter *"Evig Fader"* betyder att det är kärleken själv, som med faderlig omsorg söker oss och finner oss och tar emot oss.

Det sista ordet om Jesus är att han är *"Fridsfurste"*. På latin heter det *"Princeps pacis"*. Och det betyder att han inte bara kommer som Gud och människa i världen och vet och känner allt utan att han kommer med frid till oss svaga och fattiga människor. Det betyder därtill att det han kommer med inte är mänsklig seger och mänskliga bemödanden. Utan han kommer med gudomsmakt, med gudomlig seger och gudomlig frid. Det är just detta som vi människor inte kan tänka sig eller fatta men som Ordet uppenbarar och skänker oss. Gudomlig frid, frid inför Gud och hos Gud. Den som tar till sig det behöver ingenting frukta. Allt detta fullbordas i orden:

"Herre Sebaoths nitälskan skall göra detta"

Gunnar Edwardsson

Gled dere, Herren er nær

(Fortsettelse fra side 2)

av Asbjørn Hjorthaug

I julen er Herren oss nær på en spesiell og sansbar måte, men kongen kommer til oss søndag etter søndag, ikke ridende på et esel, men han kommer til oss i nådemidlene.

På denne måten holder han oss oppe. På denne måte styrker han troen i oss. På denne måten gjør han oss glade mitt i sorgen. På denne måten vender han vår motløshet til håp og glede.

*Nå all vår nød og sorg er bøtt, vår sorg er bøtt,
oss er i dag en Frelser født!
Halleluja, halleluja!*

*Lov, takk og pris i evighet, i evighet,
den hellige Treenighet!
Halleluja, halleluja!*

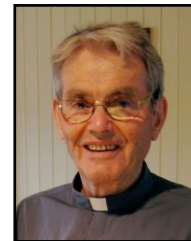
Gledelig Jul!

Fra Barnas bildebibel bilde av Schnorr von Carolsfeld

Åtta saligheter

(Andaktsserie över Matt 5: 1-12)

VIII. ”Saliga är de som lider förföljelse för Rättfärdighets skull, ty himmelriket tillhör dem”.

”Kom ihåg det Ord Jag har sagt er: en tjänare är inte större än sin herre. Har de förföljt mig, skall de också förfölja er.” /Jh 15:20 -

Det är inte så vanligt i vårt land att en kristen får lida så som apostlarna och de första kristna fick. Men precis som dessa fick lida för sitt vittnesbörd om Kristus, får varje kristen också idag smaka Kristi smälek i sitt liv. Vår Mästare säger ju: ”Ni skall inte mena att Jag har kommit för att sända fred till jorden. Jag har inte kommit för att sända fred utan svärd.”/Matt 10:34

En kristen måste att lyda Guds Ord och Lag mer än människors. Det grundar sig på Jesu svar på den lagklokes fråga: ”Vilket är det största budet i Lagen”? Då sade Jesus till honom: ”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. Detta är det största och förnämsta budet. Det andra liknar detta: ’Du skall älska din nästa som dig själv’. På dessa två bud hänger hela Lagen och Profeterna.”/Matt 22:35-40

Apostlarna fick smaka Kristi smälek, ty de bar med stor kraft fram vittnesbördet om Herrens Jesu Kristi uppståndelse. – ”Då stod översteprästen upp med alla som tillhörde sadducéernas parti, och de uppfylldes av avund, grep apostlarna och satte dem i allmänt häkte” Inför Stora rådet ..sade översteprästen: ”Har vi inte förbjudit er att undervisa i detta namn”? Petrus och apostlarna svarade: ”Man måste lyda Gud mer än människor!” Då

gisslade de dem och förbjöd dem att tala i Jesu namn. Sedan lät de dem gå. – ”De gick då ut, glada över att de hade åktats värdiga att bli smädade för Namnets skull..” /Apg 4 o 5.

Med Ordet: ”Jag har inte kommit för sända fred utan svärd” säger Jesus till den lagkloke och oss alla, att första budets kärlek och lydnad gäller Honom, dvs Gud själv! - ”Jag har kommit för att vålla söndring mellan en man och hans far, mellan en dotter och hennes mor och mellan en sonbustru och hennes svärmor, och man skall få sitt eget busfolk till fiender. Den som älskar sin far eller mor mer än mig är mig inte värdig, och den som älskar sin son eller dotter mer än mig är mig inte värdig.” - ” Den som inte tar sitt kors på sig och följer mig är mig inte värdig.”/Matt.10:34ff

Dessa närgångna ord beträffande dem som står oss närmast, visar kraften i

skall också jag förneka inför min Fader som är i himlen.” /Matt 10:32f

Sällan hör vi idag att Jesu lärjungar - är kallade att lida. Guds Ande säger t o m , att ”det är Nåd om någon – bunden i sitt samvete – uthärdar lidande, även om han lider orätt.” /1Petr.2:19 – ” Till detta är ni kallade, eftersom Kristus led för er och lämnade efter sig en mönsterbild, för att ni skulle följa i hand fotspår.” /v21 - ”Min son, förakta inte Herrens tuktan, Ty den Herren älskar tuktan Han.... Det är för att fostras, som ni får lida. /Hebr 12: 5-7

Ja, aposteln Paulus säger: ” Redan när vi var hos er, sade vi er i förväg att vi skulle få lida, och så har det också gått, som ni vet...” ”Ni vet själva att vi är bestämda till att utstå sådana.”/1Tess. 3:3f - Ty ”alla de som vill leva gudfruktigt måste utstå förföljelse.”/2Tim 3:11f Lidandet är en följd av ”att hela världen är i den ondes våld”. Men ”vi vet att vi tillhör Gud.”/1Jh 5:19 - Guds nådesplan med oss är: att vi mer och mer skall avta, och Herren alltmer tillväxa i oss. Hit hör Pauli ord : ”Det är inte längre jag som lever, utan Kristus lever i mig. Det liv jag nu lever i köttet lever jag i tro på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig själv för mig.”/Gal.3:20 – Vårt hem och vårt medborgarskap är inte här på jorden, utan: ”vårt medborgarskap är i himlarna. Därifrån väntar vi också vår Frälsare och Herre Jesus Kristus.”/ Fil 3:20

AMEN

Gunnar Z. Byström

Lögnens ande här i världen, som splittrar familjer och dräper själar.- Men också på allvaret i dessa Jesu Ord: ”Var och en som bekänner mig inför människorna, skall också jag bekänna inför min Fader som är i himmelen. Men den som förnekar mig inför människorna,